

РЕШЕНИЕ

№ 1634

гр. Варна, 19.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Караниколов

при участието на секретаря Т. Г. И.
като разглежда докладваното от Пламен Д. Караниколов Административно наказателно дело № 20233110202968 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН .

Образувано е по жалба на В. К. К., ЕГН *****, гр.Варна, ул. *****, срещу Наказателно постановление № 597/23.11.2020 г., издадено от Т. В. И. - Зам. кмет на Община - Варна, с което за нарушение по чл.94, ал.3 ЗДвП, на основание чл.178е. от ЗДвП на въззивника е наложено административно наказание „глоба“ в размер 50.00 /петдесет/ лв.

Въззивникът оспорва фактическата обстановка, като твърди, че неправилно е прието, че мястото, на което се е намирал л. а. „Фолксваген“, рег.№ *****, представлява „тротоар“ по смисъла на ЗДвП. Излага доводи, че при издаване на акта и постановлението са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира отмяна на оспореното НП и присъждане на сторените разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, оспорва жалбата като твърди, че нарушението е извършено от обективна и субективна страна и моли съда,

да остави същата без уважение като потвърди оспореното НП.

След преценка на приобщените доказателства, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 02.10.2020 г. около 12.50 ч. св. Ж. Ж. – служител при „Общинска полиция“ при ОД МВР Варна, установил паркиран л. а. „Хонда“, рег.№ *****, собственост на въззивника В. К., върху тротоар на ул. „Отец Паисий“ пред № ***, за което място липсвало означение да е определено за паркиране от собственика/администрацията на пътя, при което съставил срещу въззивника глоба с фиш, сер.ОВ, №***** от 02.10.2020 г., в който отразил, че при констатираните обстоятелства е осъществено нарушение по чл.94, ал.3 ЗДвП. Непосредствено след като попълнил данните за документа, св. Ж. Ж. видял, че въззивникът излиза от входа на №***, влиза в автомобила и потегля с него по тротоара в посока ул. „Македония“ и се насочил към него като го застигнал и спрял при ул. „Македония“. Там той установил самоличността на въззивника и му връчил съставения фиш за констатираното непосредствено преди това паркиране на автомобила на тротоара пред № *** на ул. „Отец Паисий“. Въззивникът се запознал с документа и го подписал като нарушител.

С рег.№ 365000-41083 от 09.10.2020 г. въззивникът депозирал възражение срещу издадения фиш сер. ОВ, №***** от 02.10.2020 г., по което първоначално получил отговор рег.№ЗК20002002ВН_001ВН от 23.10.2020 г. от зам. кмет на Община Варна, съдържащ становище, че с подписването на документа, въззивникът се е съгласил да заплати глобата и не оспорва извършеното нарушение и поради това съставената глоба с фиш остава в сила.

С рег. № ЗК20002002ВН_003ВН от 29.10.2020 г. въззивникът депозирал уведомление, с което оспорил становището за влизане в сила на издадения фиш поради наличие на подадено възражение преди изтичане на предоставения 7-дневен срок за плащане на глобата, при което получил отговор рег.№ ЗК20002002ВН_004ВН от 03.11.2020 г., с който бил уведомен, че на лице, оспорващо извършеното нарушение или размера на наложената глоба, се съставя акт или съгласно чл.188 ЗДвП посочва лице, на което е предоставено управлението на превозното средство от собственика и въззивникът бил поканен да се яви за съставяне на акт.

На 12.11.2020 г., въз основа на издадения фиш сер.ОВ, №***** от 02.10.2020 г., спрямо въззивника В. К. бил съставен АУАН №0002305 за нарушение по чл.94, ал.3 ЗДвП за това, че на 02.10.2020 г. около 12.50 ч. в гр. Варна, на ул. „Отец Паисий“ пред № *** е паркирал л. а. „Хонда“, рег.№ ***** върху тротоар без разрешение от собственика на пътя или местната администрация, с което пречи за преминаване на пешеходците.

Срещу съставения АУАН № 0002305/12.11.2020 г. въззивникът предявил възражение рег.№ ЗК20002002ВН_005ВН от 16.11.2020 г., с което заявил, че лицето М. И., вписано като свидетел при съставяне на АУАН, не е

присъствало не е присъствало нито при съставянето, нито при връчването на акта, изтъкнал че е налице несъответствие между описанието на нарушението по оспорения фиш и издадения АУАН, заявил, че има разрешение от Община Варна „да бъде върху наречената тротоар площ пред №*** на ул. „Отец Паисий“ в гр. Варна, както и че дори при паркирал автомобил там има достатъчно разстояние за преминаване на пешеходци.

Въз основа на съставения акт било издадено и атакуваното НП №597 от 23.11.2020 г. срещу въззивника В. К., за това че на 02.10.2020 г. около 12.50 ч. в гр. Варна на ул. „Отец Паисий“ пред № *** е паркирал л. а. „Хонда“, рег.№ *****, върху тротоар, с което създава пречки за преминаването на пешеходците и виновно е нарушил чл.94, ал.3 ЗДвП, (допуска се паркиране на МПС с допустима максимална маса до 2.5 т върху тротоарите, само на определените от собствениците на пътя или администрацията места), и на основание чл.178е. ЗДвП въззивникът бил санкциониран с наказание „глоба“ в размер 50.00 лв.

Визираната фактическа обстановка не се оспорва от страните и се установява по категоричен начин както от кредитираните като безпристрастно дадени в резултат на непосредствени възприятия показания на всеки един от свидетелите Ж. Ж., Г. Г. и М. И., така и от приобщените документи по делото - АНД № 308/2021 г. на ВРС, КАНД № 2376/2022 г. на Административен съд – Варна, от приобщените документи по процесната административно-наказателна преписка - НП №597 от 23.11.2020 г., АУАН №2305 от 12.11.2020 г., известие за доставяне с дата 05.01.2021 г., докладна записка с дата 12.11.2020 г., възражение рег.№3К20002002ВН_004ВН от 03.11.2020 г., Уведомление рег.№3К20002002ВН_003ВН, писмо рег. №3К20002002ВН_004ВН, Заповед №4129 от 05.11.2018 г., Заповед №0506 от 07.02.2020 г., свидетелство за регистрация част 1, глоба с фиш серия ОВ №***** от 02.10.2020 г., възражение молба УРИ №365000-42083 от 09.10.2020 г., писмо рег.№3К2000200 ВН_001ВН от 23.10.2020 г., уведомление рег.№3К20002002ВН_003ВН от 29.10.2020 г., Жалба от В. К. К., писмо рег.№3К20002002ВН_004ВН от 03.11.2020 г., възражение рег. №3К20002002ВН_002ВН от 16.11.2021 г. Относно обстоятелството, налице ли е изграден тротоар пред №*** на ул. „Отец Паисий“ в гр. Варна, в хода на съдебното следствие е назначена съдебно-техническа експертиза, чието заключение, кредитирано от съда като компетентно и безпристрастно дадено, констатира наличие на изграден тротоар пред и около № *** на ул. „Отец Паисий“ съществуват два тротоара – уличен по протежението на улицата, изпълнени с настилка от стоманобетонни плочи, имащ обща ширина 4.60 м и вътрешен тротоар, разположен точно пред №***, изцяло в границите на имот № 10135.1502.21, като двата тротоара функционират като един, доколкото делителната улично-регулационна линия не е материализирана на терена. Експертизата установява също, че в обсега на относимата отсечка от ул. „Отец Паисий“ няма пътни знаци, допускащи престой или паркиране на МПС върху тротоарите, същевременно липсват указателни знаци/табели, които да

дават информация, че тази част е за пешеходци и следва да се ползва само от такива.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – зам. кмет на Община Варна съобразно делегираните правомощия по Заповед № 0506 от 07.02.2020 г.

Процесните АУАН и НП са съставени в законоустановените срокове по чл.34 ЗАНН, съдържат изискуемите реквизити и преписи от тях са надлежно връчени.

Не представляват процесуално нарушение липсата на поставено на автомобила уведомление за съставен фиш за глоба, както и обстоятелството, че фиша за глоба е връчен на въззивника не на мястото на нарушението, а на съседната улица непосредствено след като е установено. Поставянето на уведомление на видно място върху автомобила е предвидено изрично за случаите по чл.186, ал.3 ЗДвП, при които нарушителят не е установен и не присъства при съставянето на фиш за глоба, но няма пречка, при поява на собственика и водач на превозното средство, потеглящ с него от съответното място на нарушението, непосредствено след неговото констатиране и съставяне на фиш за глоба, документа да му бъде връчен лично и на мястото, където същият е спрял за проверка и установен, съобразно общата хипотеза по чл.186, ал.1 ЗДвП.

Неоснователно е и застъпеното от въззивника становище за допуснато съществено процесуално нарушение поради съставяне на АУАН с посочване като свидетел по съставянето на лице, което не е присъствало при това обстоятелство. Действително, приобщените гласни доказателства не са в състояние да удостоверят дали свид. М. И. е положил подпис в качеството на свидетел при съставяне на АУАН в присъствие на въззивника. Но доколкото в АУАН това лице не е посочено като очевиден, удостоверяващ факта на твърдяното нарушение, и неговото извършване по същество се счита за установено въз основа на документ - съставения фиш за глоба, а свид. М. И. е посочен само като свидетел по съставяне на АУАН, чието присъствие законът изисква изрично само в случаи, при които следва да се удостовери съставяне на АУАН в отсъствие на нарушител или отказ на адресата да подпише и/или получи АУАН, то участието на свидетел по съставяне на АУАН в конкретния случай изобщо не е било необходимо и обстоятелството, дали този свидетел действително е присъствал при съставяне и връчване на АУАН, е без значение за пълноценното реализиране на правото на защита на посочения нарушител и дори да бъде счетено да допуснато, такова процесуално нарушение не следва да бъде третирано като съществено.

От друга страна, съдът констатира налично в АУАН и в НП неясно и

непълно описание на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

В АУАН е посочено, че собственото на въззивника превозно средство е паркирано на ул. „Отец Паисий“ пред №*** върху тротоар, без разрешение от собственика на пътя или местната администрация, с което се пречи на преминаването на пешеходците, а в НП е описано на съответното място същото превозно средство да е паркирано „върху тротоар, с което създава пречки за преминаването на пешеходците“. Преди всичко, в така формулираното описание се съдържат данни за елементи от фактически състави на две отделни нарушения, включени в хипотезата на чл.94, ал.3 ЗДвП. Първото е паркиране върху тротоар извън означените за това места от собственика на пътя или от администрацията, а второто е паркиране върху тротоар на определено за това място, но по начин, при който откъм страната на сградите не остава разстояние най-малко два метра за преминаване на пешеходците.

Наред с това, в съответното описание липсва яснота за основното обстоятелство - дали с АУАН и с НП се счита, че паркирането върху тротоар е осъществено на определено за това място или е сторено извън означено за паркиране място. Действително в описателната част на НП е посочено, че с установеното паркиране „върху тротоар, с което създава пречки за преминаването на пешеходците“ въззивникът виновно е нарушил чл.93, ал.3 ЗДвП като в скоби е възпроизведена част от текста на съответната норма, сочеща изискването за паркиране само на местата, определени от собственика/администрацията на пътя. Но, така възпроизведеното частично съдържание на посочената като нарушена норма не представлява и не може да се третира или съотнася като описание на нарушението, защото този текст не представлява посочване на приети за установени поведение на въззивника и фактическа обстановка при осъществяване на твърдяното нарушение.

Така констатираната липса на индивидуализация на нарушението чрез посочване на съставомерни факти в НП съгласно изискването по чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН е довела до нарушаване на правото на защита на санкционираното лице поради невъзможност да се защитава срещу непълно и неясно твърдените факти по нарушението. Поради това, установеното процесуално нарушение е от категорията на съществени и представлява самостоятелно основание за отмяна на оспореното НП.

При приетата за установена фактическа обстановка по същество съдът намира, че въззивникът действително е осъществил на съответните дата и място нарушение по чл.94, ал.3 ЗДвП, изразяващо се в паркиране върху тротоар извън определените за това места от собственика/администрацията на пътя. По същество въззивникът не оспорва отразеното в съставения фиш за глоба и възприето непосредствено от свид. Ж. Ж. обстоятелство, че автомобилът „Хонда“, рег.№ *****, е бил спрян от него на ул. „Отец Паисий“ пред № ***. В този смисъл той всъщност не се е и възползвал от възможността по чл.188 ЗДвП да посочи конкретно друго лице, комуто е предоставил превозното средство за ползване към момента, в което е констатирано неправилното паркиране. А относно оспореното обстоятелство,

представлява ли тротоар площта пред тази сграда, приобщената експертиза е категорична и ясна, че съответната площ представлява изграден тротоар. Видно е от експертизата и приложената към нея скица, че пред № *** на ул. „Отец Паисий“ липсва означение за определено за паркиране върху тротоар място.

Доколкото в оспореното НП се съдържат фактически твърдения, които съответстват само частично на приетите от съда за установени обстоятелства, не може да се направи извод за правилна фактическа констатация на твърдяното нарушение в процесното НП и затова същото се явява и материално-правно неправилно и на това основание също подлежи на отмяна.

Предвид крайния извод на съда, не се налага обсъждане приложимостта на чл. 28 от ЗАНН в конкретния случай.

При този изход на спора, съобразно чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, в полза на въззивника следва да се присъди обезщетение за сторените разноски за възнаграждение на адвокат в размер 600.00 лв.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т.1, вр. 1 от ЗАНН,
съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 597/23.11.2020 г., издадено от Т. В. И. - Зам. кмет на Община - Варна, с което за нарушение по чл.94, ал.3 от ЗДвП, на В. К. К., ЕГН *****, гр.Варна, ул.“Отец Паисий“ *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер 50.00 /петдесет/ лв., на основание чл.178е. от ЗДвП.

ОСЪЖДА Община - Варна, за заплати на В. К. К., ЕГН *****, гр.Варна, ул.“Отец Паисий“ *****, сумата 600.00 (шестотин) лева, представляващи разноски за възнаграждение на адвокат по АНД № 2968/2023 г. на Районен съд -Варна и КАНД № 2376/2022 г. на

Административен съд - Варна .

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Варна в 14-дневен срок от съобщаването до страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____